

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/355/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513211200
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2513211200.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 17.9.2012, doručenu Okresnému súdu Skalica dňa 27.9.2012, domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej titulom majetkovej škody sumu 125,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 385,- eur, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Skalica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. proti povinnej: E. Š., nar. XX.X.XXXX pre vymoženie peňažnej pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, vedenej pred súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 3196/2003. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Žalobný nárok odvodzovala od skutočnosti, že Okresný súd Skalica (ďalej len „exekučný súd“) v predmetnom exekučnom konaní nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky žalobcu v zákonnej lehote. Žalobkyňa bola názoru, že 1.) nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietáhov, a 2.) vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok boli príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 28.9.2009, teda s omeškaním viac ako 7 mesiacov. Uviedla, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napríklad notárska zápisnica. Postup exekučného súdu žalobkyňa považuje za nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ak v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpi až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože exekučný súd počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2

Ústavy SR. Žalobkyňa sa dozvedela o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobkyni vznikla majetková škoda v sume 125,- eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobkyňa vynaložila v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Žalobou si uplatnila aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s odôvodnením, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobkyne, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobkyne zvýšenému riziku zániku povinného, zvýšenému riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, zvýšenému riziku insolvenčného povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobkyňa si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jej práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, všetko spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, sumu 385,- eur, ktorú žalobkyňa vypočítala alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Podľa žalobkyne bol v danej veci exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 235 dní. Žalobkyňa uviedla, že postupovala podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a písomnou žiadosťou požiadala žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, avšak žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala. Dodala, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Žalobkyňa zároveň vzniesla námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Skalica. Žalobe bola na Okresnom súde Skalica pridelená spisová značka 3C/418/2012.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila, pričom poukázala na skutočnosť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalobu považovala za podanú predčasne, keďže podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Žalobkyňa nepreukázala ani podanie sťažnosti na prieťahy v konaní, ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len ústavný súd, preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Žalovaná zastávala názor, že vyčíslenie materiálnej škody paušálnou sumou je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadostučinienia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len ústavný súd. Ďalej vzniesla námietku premlčania. Navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

3. Okresný súd Skalica uznesením č. k. 3C/299/2012-8 zo dňa 30.10.2012 spojil 136 konaní vedených na Okresnom súde Skalica vo veci náhrady škody a nemajetkovej ujmy žalobkyne, vrátane konania vedeného pôvodne pod sp. zn. 3C/418/2012, na spoločné konanie.

4. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9 NcC 56/2012-22 zo dňa 13.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.1.2013, rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C/299/2012, a vec

prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany, kde bola veci pridelená nová spisová značka: 9C/369/2012.

5. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 9C/369/2012-69 zo dňa 15.9.2013 veci pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C 299/2012 vylúčil na samostatné konania, t. j. na 136 samostatných konaní.

6. Nároku pôvodne vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C/418/2012, ktorý bol po spojení konaní na Okresnom súde Skalica na spoločné konanie vedený pod sp. zn. 3C/299/2012, ktorému bola po vylúčení sudcov Okresného súdu Skalica na Okresnom súde Piešťany pridelená sp. zn. 9C/369/2012, bola po vylúčení 136 vecí na samostatné konanie, ako samostatnému vylúčenému nároku pridelená na Okresnom súde Piešťany nová spisová značka: 9C/355/2013.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré sa neustanovila žiadna strana sporu. Žalobkyňa svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila a súhlasila s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti. V ospravedlnení poukázala na znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, ktorý je zaevidovaný na Okresnom súde Piešťany pod Spr. 284/14, za účelom preukázania výšky majetkovej škody spôsobenej žalobkyni v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Žalovaná svoju neprítomnosť vôbec neospravedlnila.

Vychádzajúc z § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2Er/608/2009, konkrétne so žiadosťou o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu, výzvou na opravnenie návrhu na udelenie poverenia, opravným návrhom na udelenie povedenia, poverením na vykonanie exekúcie, a zistil tento skutkový stav:

8. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2Er/608/2009 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora sp. zn. EX 3196/09, datovaná 5.6.2009, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej: E. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, Z. pre vymoženie peňažnej pohľadávky 501,91 eura (15.120,54 Sk) bola exekučnému súdu doručená dňa 15.6.2009. K žiadosti súdny exekútor pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný vo forme zápisnice na exekútorskom úrade dňa 28.5.2009 a exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 10989/08 zo dňa 4.11.2008. Rozhodcovským rozsudkom bola E. Š. zaviazaná na zaplatenie predmetnej sumy z dôvodu neplnenia povinností zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX. Súd výzvou z 24.8.2009 vyzval súdneho exekútora na predloženie opraveného návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko trpel vadami, ktoré bránili exekučnému súdu rozhodnúť o takomto návrhu. Dňa 11.9.2009 bol exekučnému súdu doručený opravný návrh na vykonanie exekúcie spísaný vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 28.5.2009. Z obsahu spisu je nepochybné, že opravný návrh nemohol byť logicky spísaný dňa 28.5.2009, pretože vtedy bol spísaný pôvodný návrh, navyše, na opravu návrhu súd exekútora vyzval dňa 24.8.2009. Zákonná 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia začala exekučnému súdu plynúť dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení opraveného návrhu na udelenie povedenia exekučnému súdu, t. j. dňom 12.9.2009, pričom posledný deň 15-dňovej zákonnej lehoty pripadol na sobotu 26.9.2009, ktorý sa, v súlade s počítaním lehôt podľa § 57 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), posunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorým bol pondelok 28.9.2009. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 28.9.2009, t. j. v posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty, a nie viac než 7 mesiacov po uplynutí lehoty, ako to tvrdí žalobkyňa.

9. Vychádzajúc zo zásady, podľa ktorej súd pozná právo (iura novit curia), a teda právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu, súd posúdil žalobu podľa jej obsahu (§ 124 CSP).

10. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“),

štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

11. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

12. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 5 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

14. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

18. Podľa § 16 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

22. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

23. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

24. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

25. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

26. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení účinnom ku dňu začatia exekučného konania, t. j. ku dňu, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení), t. j. k 28.5.2009 (ďalej len „Exekučný poriadok v znení účinnom k 28.5.2009“ v príslušnom tvare), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

27. Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) Exekučného poriadku v znení účinnom k 28.5.2009, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených, i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

28. Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom k 28.5.2009, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom k 28.5.2009, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

30. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

31. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

32. Žalobkyňa sa na žalovanú obrátila so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žalobu podala na súd skôr, než uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti. Aj keď žaloba bola podaná pred uplynutím 6-mesačnej lehoty, v čase rozhodovania súdu o podanej žalobe už bolo

zrejme, že žalovaná neuznala nárok žalobkyne a že v rámci predbežného prerokovania ju neuspokojila, čo vyplynulo aj z vyjadrenia žalovanej. Preto súd mal za to, že v čase rozhodovania súdu vo veci samej zákonná 6-mesačná lehota uplynula, a teda žalobu už nemožno považovať za predčasne podanú.

33. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu vo všeobecnosti sú: a) protiprávny úkon, resp. škodová udalosť, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d) zavinenie. Zavinenie sa vyžaduje len v prípade subjektívnej zodpovednosti. Pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt zaviniť vznik škody alebo nezaviniť. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou, keďže tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 citovaného zákona). Preto v prípade uplatnenia nárokov z objektívnej zodpovednosti za škodu oprávnený subjekt nemusí preukazovať zavinenie, t. j. ani vo forme úmyslu, ani vo forme nedbanlivosti, preto stačí preukázať, že škoda (pokiaľ vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

34. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný. Nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať teda za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom, a to postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

35. Otázkou, či v danom prípade bolo alebo nebolo porušené právo žalobkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v rámci konania o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Prípadné nedodržanie primeranej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (I. ÚS 16/02). Žalobkyňa v tomto konaní nepreukázala, že by jej vznikla škoda v priamej príčinnej súvislosti s omeškaním súdu s vydávaním poverenia na vykonanie exekúcie. Na konštatovanie, že v exekučnom konaní išlo o prietahy, nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený. Žalobkyňa taktiež nepreukázala, a ani súdu nie je z jeho úradnej činnosti známe, že by sa uskutočnilo nejaké konanie, v ktorom by boli zistené a skonštatované prietahy v predmetnom exekučnom konaní.

36. Po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Zároveň skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnení a povinní osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný

súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu). Postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie.

37. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote, resp. primeranej lehote. Súd v danom prípade neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní, keďže na to nie je oprávnený. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej, resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je dôvodom na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa uplatňovala podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa nej príslušný exekučný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní.

38. Vykonaným dokazovaním listinami, a to oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2Er/608/2009 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora sp. zn. EX 3196/09, datovaná 5.6.2009, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 15.6.2009. K žiadosti súdny exekútor pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný vo forme zápisnice na exekútorskom úrade dňa 28.5.2009 a exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Súd výzvou z 24.8.2009 vyzval súdneho exekútora na predloženie opraveného návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko trpel vadami, ktoré bránili exekučnému súdu rozhodnúť o takomto návrhu. Dňa 11.9.2009 bol exekučnému súdu doručený opravný návrh na vykonanie exekúcie spísaný vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 28.5.2009. Z obsahu spisu je nepochybné, že opravný návrh nemohol byť logicky spísaný dňa 28.5.2009, pretože vtedy bol spísaný pôvodný návrh, navyše, na opravu návrhu súd exekútora vyzval dňa 24.8.2009. Zákonná 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia začala exekučnému súdu plynúť dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení opraveného návrhu na udelenie poverenia exekučnému súdu, t. j. dňom 12.9.2009, pričom posledný deň 15-dňovej zákonnej lehoty pripadol na sobotu 26.9.2009, ktorý sa, v súlade s počítaním lehôt podľa § 57 O.s.p. posunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorým bol pondelok 28.9.2009. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 28.9.2009, t. j. v posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty, a nie viac než 7 mesiacov po uplynutí lehoty, ako to prezentuje žalobkyňa. Žaloba je teda nedôvodná, a postupom exekučného súdu, ktorý bol v danom prípade zákonný, nemohla žalobkyni vzniknúť ani škoda, ani nemajetková ujma, náhrady ktorej by sa mohla žalobkyňa úspešne domáhať.

39. Súd v tejto súvislosti uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v paušálnej sume, ale musí byť preukázaná, že práve pre konkrétny nesprávny úradný postup došlo ku škode, a to vo výške, ktorá musí byť presne vyčíslená, pričom musí byť zároveň preukázaná aj príčinná súvislosť, čo žalobkyňa nepreukázala. Škodu charakterizuje len v hypotetickej rovine, keďže poukazuje na zvýšené pracovné výkony zamestnancov v súvislosti s podávaním sťažností a urgencií.

40. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý si uplatnila žalobou, túto môže súd priznať podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že okolnosti, na ktoré súd môže pri priznávaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy prihliadať, sa vzťahujú na poškodeného, ktorým je fyzická osoba, s výnimkou okolností uvedenej pod písm. b) citovaného ustanovenia., podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

41. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, (pozn. ktorá bola v danom prípade dodržaná), ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované. V danom prípade súd nevidel žiadny dôvod pre finančnú satisfakciu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa sa žalobou zrejme iba snaží finančne eliminovať nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi bolo rozhodnuté. Konštatovať, že vo veci išlo o prieťah, nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený. Žiadne konanie, v ktorom by boli zistené prieťahy v konaní, sa nevedlo.

42. Žalobkyňa nepreukázala existenciu ani prvého z atribútov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a to nesprávny úradný postup. Nakoľko všetky podmienky zodpovednosti štátu za škodu musia byť splnené súčasne, vykonanie dokazovania znaleckým posudkom, na ktorý sa žalobkyňa odvolávala až v podaní, v ktorom ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní vo veci samej, by bolo v tomto prípade nad rámec dokazovania potrebného pre zistenie skutkového stavu veci, a teda aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 CSP v spojení s § 157 ods. 1 CSP). Žalobkyňa napokon nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keďže nepreukázala existenciu atribútov, a to nesprávny úradný postup a vznik škody. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol.

43. K námietke premlčania vznesenej žalovanou súd poukazuje na ustálenú právnu prax, podľa ktorej premlčanie sa skúma len u existujúceho nároku. Keďže nárok žalobkyne nevznikol, námietkou premlčania sa súd v tomto spore viac nezaoberal.

44. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument, a taktiež odpoveď naň, nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balanic. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higginsc. Francúzsko z 19. februára 1998).

45. V závere súd dáva do pozornosti žalobkyňi, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

46. Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobkyňa v žalobnom návrhu žiadala najprv vo veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom, t. j. rozsudkom o základe nároku (pôvodne podľa § 152 ods. 2 O.s.p., teraz podľa § 214 CSP). Pokiaľ súd uzná, že je daný dôvod pre postup podľa § 214 CSP, môže (avšak nemusí) vydať medzitýmny rozsudok, a to aj bez návrhu strany sporu. Pokiaľ súd návrhu strany na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom samostatné rozhodnutie, ani sa týmto návrhom nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. V tomto spore mala vo veci plný úspech žalovaná, preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP vzniklo právo na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi. Nakoľko z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o jej nároku na náhradu trov konania tak, že jej náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).